

Tvistighedsnævnet

K E N D E L S E

Afsagt af Tvistighedsnævnet den 20. oktober 2021 i sag 20.2021

A

v/advokat Cecilia Ricard, Dansk El-Forbund

mod

B

v/advokatfuldmægtig Mikael Bønlykke, TEKNIQ Arbejdsgiverne

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget landsdommer Ida Skouvig (formand), chefkonsulent Stine Graaskov Lemke (DA) og advokatfuldmægtig Mathias Bukhave (FH). Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget advokat Anders Fugmann, udpeget af TEKNIQ-Arbejdsgiverne, og konsulent Lars Espersen, udpeget af Dansk El-Forbund.

Denne sag drejer sig om ophævelse af en uddannelsesaftale på grund af sygdom.

Klager, A, har ved sin faglige organisation, Dansk El-Forbund, ved klageskrift modtaget den 8. april 2021 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med påstand om, at indklagede, B, skal betale 53.000 kr. til ham med procesrente fra den 17. januar 2021, subsidiært fra sagens indbringelse for Tvistighedsnævnet den 8. april 2021.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagen har været behandlet mundtligt på et møde i Tvistighedsnævnet den 29. september 2021.

Sagsfremstilling

Den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet er Elektrikeroverenskomsten mellem Dansk El-Forbund og TEKNIQ Arbejdsgiverne.

Virksomheden er via medlemskab af TEKNIQ Arbejdsgiverne omfattet af overenskomsten.

Mellem A, født den 4. juli 1978, og B, blev der den 27. november 2017 indgået en uddannelsesaftale, der omfattede ny mesterlære og hovedforløb, og hvorefter A skulle uddannes som ”Elektriker 2 (4½ år-5 moduler)” med uddannelsesperiode fra den 27. november 2017 til den 15. oktober 2021. Af et bilag til uddannelsesaftalen fremgår, at han havde valgt følgende moduler:

”1.2.Automatisk anlæg på maskiner

2.2 Styling og regulering af automatiske anlæg

4.3 Robot-eltetik

4.4 Integration og SCADA af procesanlæg

3.2 Integration og SCADA af procesanlæg

Den 20. december 2018 kom A under arbejdet til skade med albuen og hånden. Han var på arbejde den 21. december 2018, men efter juleferien blev han den 2. januar 2019 sygemeldt. I forbindelse med, at ulykken i januar 2019 blev registreret som en arbejdsulykke, oplyste A over for virksomheden, at lægen havde anbefalet, at armen blev holdt i ro i slynge, og at han var i dialog med sin læge vedrørende den bedst mulige behandling. Efter at virksomheden havde anmodet om dokumentation for fraværet, fremsendte A den 22. januar 2019 en tro- og loveerklæring, hvoraf fremgik, at fraværet forventedes at vare til den 26. februar 2019. Ved mail af 6. maj 2019 orienterede A hos B om, at en MR-skanning havde vist, at han havde læsioner på såvel sene som ledbånd på albueens yderside, at han havde fået oplyst, at det ikke krævede kirurgisk behandling, og at der i nogle tilfælde kunne gå ½-1 år, inden symptomerne faldt helt til ro. Ved mail af samme dag takkede B for informationen og gjorde samtidig A opmærksom på, at han ikke var forpligtet til at videregive oplysninger om sin skade, men kun om hvornår han forventede at komme tilbage.

I januar 2020 anmodede virksomheden om, at der blev indhentet en mulighedserklæring. Af skemaet, som A havde udfyldt sammen med virksomheden, var i punkt 3 om medarbejderens funktionsnedsættelser anført: ”Tunge løft. gentagelser med hårdværktøj”, og i punkt 4 om påvirkede jobfunktioner var anført: ”Du kan ikke arbejde som elektriker 37 timer om ugen. med håndværktøj samt bære kabel ruller osv.” I lægens erklæring, der er dateret den 3. marts 2020, fremgår, at lægen under punkt 7 om lægens vurdering har sat kryds i rubrikken: ”Arbejdsforholdene skønnes ikke forsvarlige, og der bør foretages yderligere ændringer”, og under de supplerende bemærkninger har lægen anført:

”Ved undersøgelse dd. udviser pt smerter ved bevægelse af højre albueled i ydderstilling ved ekstension, supination og pronation. Pt er udtalt om svarende til den laterale epikondyl og langs med muskulatur på forside af underarm. Der findes normal kraft ved fleksion, og ekstension, supination og pronation af albueled, men pt har mange smerter ved isometrisk test. Der findes nedsat kraft ved pincetgrip.

Pt er aktuelt i et forløb ved ortopædkirurgisk afdeling Ø sygehus. Ud fra dagens undersøgelse vil pt ikke kunne udføre arbejdsopgaver som kræver finmotorik af og tunge løft af højre hånd. Varigheden er på nuværende tidspunkt uafklaret og må afhænge af forløb ved ortopædkirurgisk afdeling ved Ø Sygehus.”

Ved mail af 28. oktober 2020 kl. 11.13 bad en ansat hos B V1, om en ny mulighedserklæring. I mailen var desuden anført, at As praktiktid ville blive udvidet med hele sygdomsperioden på de 18 måneder, som var forløbet siden sygemeldingen. I skemaets punkt 3 om medarbejderens funktionsnedsættelser er anført: ”Tunge løft. gentagelser med hårdværktøj. kravle på stiger med kabel”, og i punkt 4 om påvirkede jobfunktioner var anført: ”Du kan ikke arbejde som elektriker 37 timer om ugen. Gentagelser med håndværktøj samt bære kabel ruller. stiger med videre. Vi vil gerne vide hvornår du kan opstarte på 37 timer igen som elektriker samt kan indgå i et fuldt team på byggepladser med videre med det arbejde der nu er”.

Ved mail af 28. oktober 2020 kl. 11.21 skrev A til V1, at han havde en tid hos lægen dagen efter. I mailen anførte han desuden følgende:

”Jeg kan ikke forstå hvorfor der ikke er nogen mulighed for at jeg kan komme tilbage og arbejde med styring og regulering eller projektering. Det er jo alt sammen noget af de moduler jeg har haft, og som jeg skal bruge i min svendep prøve. Der må jo være noget i en anden afdeling.”

Ved mail af samme dag kl. 11.48 svarede V1:

”Har vi ikke pt. til en lærling.

Du skal have noget praktisk erfaring først, hvilket du ikke har.”

Den 29. oktober 2020 afgav As læge en ny mulighedserklæring. Under punkt 7 om lægens vurdering havde lægen igen sat kryds i samme rubrik som tidligere, og under de uddybende kommentarer havde lægen anført følgende:

” Vedblivende smerter omkring albuens yderside, sv.t. den kendte problemstilling.

Den nuværende problemstilling synes ikke foreneligt med det beskrevne elektriker arbejde, da det beskrevne i den nuværende situation vil øge irritationen og smerterne.

Han afventer vurdering ifht, mulighed for operation, og hvis dette gennemføres, er det på nuværende tidspunkt ikke muligt om han efterfølgende vil kunne vende tilbage til de angivne arbejdsforhold.

For nuværende vil han formentlig kunne varetage ikke vægtbelastende arbejde, som eksempelvis EDB arbejde eller andet kontor lignende arbejde.”

Under punkt 9 om lægens skøn over forventet varighed har lægen anført følgende:

” Indtil vurdering af mulig operationstilbud, og dennes eventuelle gennemførelse, samt genoptræningsperiode. Forventeligt flere måneder. ”

Ved mail af 5. november 2020 til V1 bad A, at oplyse, hvornår det kunne passe ham, at der blev afholdt forhandlingsmøde. A svarede herefter ved mail af samme dag:

Hvad mener du? Jeg troede vi havde lavet en aftale om, at jeg kunne søge andre steder hen, hvor de kunne bruge mig, iht min uddannelse. Og når jeg så fandt noget, så kunne jeg opsige min kontrakt med B med en dags varsel.”

Den 18. november 2020 ophævede virksomheden uddannelsesaftalen. Som begrundelse for ophævelsen var henvist til, at der forelå bristende forudsætninger, idet der ikke var udsigt til, at lærlingen kunne vende tilbage til sin stilling som elektrikerlærling.

Spørgsmålet om ophævelsen blev drøftet på et møde i El-fagets Faglige Udvalg den 17. december 2020, hvor der ikke kunne opnås enighed, og sagen blev derefter indbragt for Tvistighedsnævnet.

A har skriftligt redegjort for, at han på erhvervsskolen har gennemgået modul 1.2, Automatisk anlæg på maskiner, modul 2.2, Styring og regulering af automatiske anlæg, modul 3.2. Integration og SCADA af procesanlæg, modul 3.6, Teknisk entreprise- og projektstyring, og modul 4.3, Robot-elteknik. Han har bestået modul 1.2, 2.2 og 4.3 med karakteren 10 og modul 3.2 og 3.6 med karakteren 12. Redegørelsen er vedlagt en oversigt over kravene til de enkelte moduler.

Der er for Tvistighedsnævnet fremlagt en oversigt over praktikmålene for elektrikeruddannelsen og ”Den Store Blå ” om krav til elektrikeruddannelsen.

Retsgrundlaget

Af erhvervsuddannelseslovens § 61 fremgår bl.a.:

”Misligholder en af parterne i uddannelsesaftalen væsentligt sine forpligtelser, kan den anden part hæve.

Stk. 2. Hvis en væsentlig forudsætning for aftaleindgåelsen viser sig at være urigtig eller senere brister, kan parten hæve aftalen.”

Forklaringer

A har forklaret bl.a., at han havde lært de elementære ting, som en elektriker skulle kunne, på grundforløbet. Han havde også været i skolepraktik. Efter at være startet i praktik hos B lavede han styring og mange andre opgaver. Han udførte dels arbejdet selv, dels sammen med en svend. Arbejdet blev primært udført for erhvervskunder, men han udførte også arbejde for privatkunder. Han var både i virksomhedens afdeling i X og i Y. En stor del af tiden har han arbejdet for Z. Han kom til skade, efter at han havde været i praktik i 13 måneder.

Han har under sin sygemelding på eget initiativ deltaget i alle skoleophold. Han har fået tilladelse til at deltage af kommunen, hvilket han også har orienteret virksomheden om, men virksomheden var ikke i øvrigt involveret i hans drøftelser med kommunen.

Efter at han kom til skade, var han hos sin læge, der i første omgang mente, at der var tale om en ”tennisalbue”, og han fik flere PRP-behandlinger, der dog ikke havde den ønskede effekt. Han var første gang til scanning i maj 2019, og det var på tale, at han skulle opereres. Han er blevet opereret i januar 2021.

Han kunne godt klare at deltage i skoleophold under sygemeldingen, og han ville fx have kunnet arbejde med programmering i virksomheden, men virksomheden var ikke interesseret i at lade ham udføre disse opgaver. Han har været til en samtale med virksomheden i forbindelse med den første mulighedserklæring, hvor det blev drøftet, at han ikke kunne lave de ting, der fremgår af erklæringen. Det blev ikke drøftet, om han kunne lave andre ting. Han havde, da uddannelsesaftalen blev indgået, i samarbejde med virksomheden aftalt, hvilke områder han skulle specialisere sig indenfor. Det var bl.a. programmering og styring. Det er hans opfattelse, at der i virksomheden var opgaver, der vedrørte disse områder. Der blev fx på virksomheden lavet tavler, der efterfølgende blev monteret på pladsen, og det er hans opfattelse, at han ville have kunnet deltage i arbejdet hermed. Det svarede til de opgaver, som han havde løst på skolen, hvor han havde lånt et særligt skrueværktøj, som han godt kunne anvende på trods af sine skader. Der var en anden lærling i virksomheden, N1, som havde siddet med disse opgaver og noget papirarbejde i virksomheden, og han ville have kunnet lavet de samme opgaver som N1. N1 blev vistnok udlært i december 2018.

V2 har forklaret, at han er direktør i B. Virksomheden arbejder hovedsageligt med ”Business to Business” inden for industrien, men har også privatkunder. I dag arbejder virksomheden med robotteknologi og CNC-maskiner, dvs. automatiske drejebænke, men det var et nyt område i 2018. Ca. 90 % af arbejdet hermed udføres på pladsen, idet der udover opbygning af maskinen også skal laves montage og trækkes kabler m.v. Det er hans vurdering, at arbejdet hermed udgør ca. 90 % af tiden, mens det arbejde, der foregår ved computeren med programmering, udgør ca. 5-10 %. Arbejdet på pladsen er fysisk arbejde. Det er ikke virksomheden, der står for indkøring af CNC-maskinerne, idet det var forhandlerens opgave.

Der er ingen elektrikere i virksomheden, der kun arbejder på kontoret med styring og programmering. N1 har som svend bl.a. arbejdet med programmering. En lærling skal programmere i ca. 50 timer i alt i hele læretiden. Langt hovedparten af det arbejde, som en lærling laver, er manuelt.

Arbejdet med opbygning af tavler kan foretages på værkstedet. Det kræver brug af håndværktøj og boremaskine. Der er også andre opgaver, der kan udføres på værkstedet, men det er ikke meget, og det ligger efter hans skøn på omkring 10 % af den samlede arbejdstid. De fag, som A havde valgt i uddannelsesaftalen, indeholdt læring, som virksomheden havde behov for, men det fyldte kun en mindre del af det daglige arbejde, nok ca. 10 %. Det var det mekaniske arbejde, der fyldte langt størstedelen i det daglige arbejde.

Virksomheden havde en fin kontakt med A under hans sygdomsforløb. Det trak ud med en diagnose, og virksomheden var tilbageholdende med at stille spørgsmål, idet man fulgte reglerne. Der blev derfor kun spurgt til, hvornår og hvordan han kunne vende tilbage. Da mulighedserklæring nr. 2 kom, blev man imidlertid i virksomheden enige om, at det ikke var muligt for A at gennemføre en uddannelse som elektriker. Der blev ikke holdt en samtale med A i den anledning, og tillidsrepræsentanten blev heller ikke involveret. Det er nyt for ham, at der skulle være lavet en aftale om, at man ville hjælpe A et andet sted hen.

A kunne ikke have været sat til at arbejde med vingeformene til Æ. Dels ville det som følge af arbejdets fysiske karakter ikke være foreneligt med hans skade, dels ville der være tale om rutinearbejde, som ikke ville give ham den fornødne læring.

V3 har forklaret bl.a., at han blev ansat i B i 2015, og at han stoppede i virksomheden i juni 2021. Han har således været ansat samtidig med A.

Da A kom til skade, arbejdede vidnet som formand med klargøring af vingeforme til Æ. Der skulle bl.a. etableres styring, og i den forbindelse skulle der trækkes kabler og monteres tavler. Der var enkelte arbejdsfunktioner, der var fysisk belastende. En stor del af arbejdet bestod i at samle bokse. Det krævede ikke specialiseret viden, men kunne tillæres. Der blev anvendt flere lærlinge, og der ville også have været arbejde, som A kunne udføre, og som var tilstrækkeligt til, at han næsten ville kunne arbejde der på fuld tid. Det er hans opfattelse, at A ville kunne udføre mere end 90 % af arbejdet. Arbejdet ville kunne kombineres med programmeringsarbejde et andet sted i virksomheden.

Der var ingen, der kontaktede ham for at høre, om han kunne bruge A. Der var en anden kollega med tennisalbue og behov for aflastning, der arbejdede hos ham. Der var også andre steder i virksomheden, hvor A ville have kunnet arbejde. Han kunne fx have arbejdet med styring og regulering ligesom N1, der sad med det hver dag.

V1 har forklaret bl.a., at han har været ansat i B siden september 2018. Han er uddannet som elektriker. Han har primært med personale og tilbudsgivning at gøre. Han kom ind i sagen i forbindelse med den første mulighedserklæring, som han havde bedt om at få. Han talte i den forbindelse med A om, hvad han kunne klare. Han husker ikke, at punkt 6 om arbejdsgivers og medarbejders forslag til ændring i arbejdsfunktioner blev drøftet. På baggrund af erklæringen blev det besluttet at se tiden an. I tiden frem til oktober 2020 havde han ikke den store kontakt til A. De skrev indimellem sammen på sms om, hvordan det gik, men A ventede fortsat på en afklaring af, hvad der skulle ske med hans arm. Da mulighedserklæringen i oktober 2020 kom, gav den heller ikke nogen afklaring for A. A vendte ikke tilbage med noget konkret om, hvordan han kunne starte i virksomheden igen. A oplyste, at han kunne lave programmering, men fik det svar, at det ikke kunne lade sig gøre. Det skyldtes, at det var nødvendigt, at han også kunne lave almindelige opgaver for at kunne få den slags arbejde. Der var ingen medarbejdere i virksomheden, som kun var beskæftiget med programmering, og af hensyn til hans oplæring var det desuden nødvendigt, at han også lærte andre ting, fx at kende til montering af den maskine, der skulle programmeres, og at kunne trække kabler. De havde desuden ikke arbejde nok til, at A kun skulle lave programmering.

Han havde snakket med A om, at han kunne høre i sit netværk, om der var nogen der havde brug for en med As kvalifikation, og at A i så fald kunne skifte dertil. Der var imidlertid ingen i netværket, der havde noget. Der var ikke andre aftaler mellem ham og A om, at A kunne skifte læreplads.

V4 har forklaret, at han har været ansat i B siden 2017. Han er bl.a. uddannet elektriker. Han arbejdede sammen med A, inden A kom til skade. I lighed med, hvad der var tilfældet med andre lærlinge, var A tit bare med til at se, hvordan en opgave blev udført. I andre tilfælde udførte A selv en opgave efter at have set, hvordan det skulle gøres. Det var helt almindelige ting, som A havde brug for at lære.

Procedure

A har til støtte for sin påstand navnlig anført, at virksomheden har bevisbyrden for, at ophævelsen var berettiget, og at den bevisbyrde ikke er løftet. Han har derfor krav på en godtgørelse, og godtgørelsen skal fastsættes til 53.000 kr., fordi han var voksenelev.

Den periode, som hans sygefravær har strakt sig over, er uden betydning, idet det afgørende er, om det er afklaret, om han kunne varetage stillingen som elektrikerlærling, og det har virksomheden ikke afklaret. Ved afgørelsen af, om ophævelsen var berettiget, skal der således lægges vægt på, at virksomheden ikke har gjort noget for at afklare, om der var opgaver, som han kunne magte, fx ved at tage kontakt til kommunen. Efter indholdet af den seneste mulighedserklæring kunne han udføre arbejde, som ikke var tungt belastende arbejde, og han havde også under skoleopholdene vist, at han kunne udføre den form for arbejde trods sin skade. Der var arbejde af den karakter i virksomheden. Han havde desuden speciale i arbejde, som ikke kræver fysisk aktivitet, fx styring og regulering af automatiske anlæg og robot-elteknik, og virksomheden var derfor også efter ”Den Stor Blå” forpligtet til at give ham praktisk erfaring vedrørende de moduler, som han havde haft på skoleopholdene.

Han havde gennem de første 13 måneder af sin praktikperiode opnået den fornødne erfaring med det praktiske og fysisk krævende arbejde som elektriker, og derfor var det uden betydning for hans fortsatte uddannelse, at han som følge af sine helbredsforhold ikke kunne udføre den form for opgaver.

Virksomheden burde desuden have afklaret muligheden for forlængelse af hans uddannelsesaftale efter erhvervsuddannelseslovens § 58.

B har til støtte for sin påstand navnlig anført, at A på tidspunktet for ophævelsen havde været sygemeldt i næsten 2 år, og at der efter den seneste mulighedserklæring ikke var snarlig udsigt til, at han kunne vende tilbage, idet han alene kunne udføre kontorarbejde.

Som lærling skal man have en allround oplæring, og det ville derfor ikke være tilstrækkeligt til uddannelsen af A alene at give ham kontorarbejde i form af fx programmering. Virksomheden havde desuden ikke tilstrækkeligt med arbejde ved en computer til A.

Det, han havde lært i skoleforløbet og i den del af praktikforløbet, som han nåede at gennemføre, var desuden ikke tilstrækkeligt til, at han kunne anses for oplært i den praktiske del af arbejdet, idet denne oplæring, der i vidt omfang består af gentagelse, strækker sig over hele uddannelsesforløbet.

Der er en tålegrænse for, hvor længe en virksomhed skal acceptere en sygemelding. I lyset af den lange sygemelding og den manglende udsigt til, at A kunne genoptage uddannelsen, var virksomheden derfor berettiget til at ophæve uddannelsesaftalen som følge af bristende forudsætninger.

Tvistighedsnævnets begrundelse og resultat

Virksomheden har ophævet uddannelsesaftalen i medfør af erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 2, og virksomheden har derfor bevisbyrden for, at betingelserne herfor var opfyldt.

A havde indgået en aftale med B om uddannelse som elektriker. Varigheden af uddannelsen er 4½ år.

På tidspunktet for ophævelsen havde A været sygemeldt i knap 22 måneder, dog således at han havde gennemført skoleopholdene, og han afventede ifølge den seneste mulighedserklæring en vurdering af muligheden for en operation. Ifølge mulighedserklæringen ville han formentlig kunne varetage ikke-vægtbelastende arbejde som fx EDB arbejde eller andet kontorlignende arbejde. Varigheden af ændringen i arbejdsfunktionen var ifølge lægens vurdering forventeligt flere måneder og afhang af, om en operation var mulig, og af muligheden for at kunne vende tilbage til det sædvanlige arbejde efter en eventuel operation. Hertil kom en genoptræningsperiode.

3 voterende udtaler herefter:

Efter indholdet af mulighedserklæring af 29. oktober 2020 lægger vi til grund, at A på tidspunktet for ophævelsen alene ville kunne udføre ikke-vægtbelastende arbejde som fx kontorarbejde, og at det var forbundet med usikkerhed, om - og i givet fald hvornår - han ville kunne komme til at udføre vægtbelastende arbejde.

Efter bevisførelsen lægger vi til grund, at A ville kunne udføre programmering og styring hos virksomheden, men at dette alene udgjorde ca. 5-10 % af elektrikernes arbejdsopgaver i virksomheden, mens de øvrige ca. 90% udgjorde ordinært manuelt og fysisk elektrikerarbejde, som A ikke kunne udføre. Vi lægger endvidere efter forklaringen fra direktør V2 til grund, at ingen af medarbejderne i virksomheden alene beskæftigede sig med programmering og styring.

Under hensyn hertil sammenholdt med, at det er en forudsætning for at kunne blive udlært som elektriker, at man har opnået generelle kompetencer – og løbende vedligeholder dem – indenfor de grundlæggende elektrikeropgaver, finder vi, at det ville være umuligt for virksomheden at tilrettelægge et uddannelsesforløb, der indebar, at A i tilstrækkeligt omfang kunne opnå de nødvendige kompetencer til at blive uddannet som elektriker inden for den aftalte uddannelsesperiode.

Da en forlængelse af uddannelsesaftalen som følge af sygdom på tidspunktet for ophævelsen samtidig ville have et så langt og uvist omfang, at virksomheden efter vores opfattelse ikke var forpligtet til at indgå aftale herom, finder vi, at virksomheden var berettiget til at ophæve uddannelsesaftalen som følge af bristende forudsætninger.

Vi stemmer derfor for at tage virksomhedens påstand om frifindelse til følge.

2 voterende udtaler:

En lærling skal på grundforløb 2, i den efterfølgende praktikperiode og hovedforløb 1 have opnået en grundlæggende el-viden, herunder om grundlæggende funktioner som trækning af kabler, forbindelse af ledninger, montering af kontakter/afbrydere etc. Det er fundamentet for den efterfølgende specialisering på modulet. Praktikken skal have fokus på arbejdsopgaver, som understøtter indholdet i modulet, som i udpræget grad ikke er rettet mod ”vægtbelastende opgaver

På det tidspunkt, da A kom til skade, var han langt henne i praktikperioden og havde dermed alt det grundlæggende på plads både teoretisk og praktisk.

Vi finder på baggrund af mulighedserklæringen af 29. oktober 2020, at A ville kunne varetage ikke-vægtbelastende arbejde som eksempelvis, men ikke begrænset til, EDB- og kontorarbejde.

Efter forklaringen fra V3 finder vi, at det kan lægges til grund, at A kunne udføre arbejde omkring vingemontage. Efter oplysningerne om, at han under skoleopholdet havde taget moduler vedrørende projektering, styring og programmering, kan det endvidere lægges til grund, at han kunne udføre opgaver i relation hertil, idet disse opgaver ikke var fysisk belastende. Det kan desuden lægges til grund, at virksomheden har haft arbejdsopgaver inden for disse områder, idet virksomheden selv havde været med til at vælge retningen for As elektrikeruddannelse. Dette understøttes yderligere af forklaringen omkring "N1", der både som elev og nu svend arbejdede/arbejder med programmering i virksomheden.

Vi finder derfor, at virksomheden havde mulighed for at tilrettelægge et uddannelsesforløb for A, som tog hensyn til, at han ikke kunne udføre vægtbelastende arbejde. Det kan imidlertid efter V1s forklaring lægges til grund, at virksomheden ikke havde undersøgt muligheden herfor nærmere.

Under hensyn hertil sammenholdt med, at det er prognosen for det fremadrettede sygefravær og muligheden for at gennemføre uddannelsen, der er af betydning ved vurderingen af, om uddannelsesaftalen kan hæves, finder vi, at virksomheden ikke har bevist, at betingelserne for at ophæve uddannelsesaftalen som følge af bristende forudsætninger var til stede. Vi bemærker herved også, at virksomheden har undladt at benytte sig af muligheden for at forlænge uddannelsesaftalen som følge af sygdom.

Vi stemmer derfor for at tage As påstand om betaling af en godtgørelse på 53.000 kr. til følge.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen tages B' påstand om frifindelse til følge.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

T h i b e s t e m m e s:

B frifindes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Sagen kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive orienteret.